

Sygnatura akt I C 1119/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa G. B.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda G. B. kwotę 6.598,67 zł (słownie złotych: sześć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt osiem 67/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24.10.2016r. do dnia zapłaty,

II dalej idące powództwo oddala,

III zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda G. B. kwotę 2.118,31 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV przyznaje biegłemu J. W. od Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze wynagrodzenie w kwocie 265,85 zł za stawiennictwo na rozprawie,

V nakazuje powodowi by uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze kwotę 54,25 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa, zaś stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. nakazuje aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze z tego tytułu kwotę 363,04 zł.

Sygn. akt I C 1119/16

UZASADNIENIE

Powód G. B. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. :

- odszkodowania w wysokości 7 079,68 zł wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 07.07.2016 r. do dnia zapłaty tytułem naprawy szkody w pojeździe powoda,

- odszkodowania w wysokości 500,00 zł wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 06.10.2016 r. do dnia zapłaty.

Powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2 952,00 zł brutto, opłaty sądowej od pozwu, opłaty skarbowej oraz dalszych kosztów jakie wynikną w toku postępowania.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dniu 06.06.2016 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki B. nr rej. (...) stanowiący jego własność. W dniu 22.07.2016

r. strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność i przyznała odszkodowanie w wysokości 1 288,51 zł. Powód wskazał, że nie zgadza się z ustaloną sumą odszkodowania, przedstawił stronie pozwanej opinię rzeczoznawcy jednak Ubezpieczyciel konsekwentnie odmawiał podwyższenia odszkodowania. Powód podniósł, że domaga się zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2 952 zł, gdyż taką kwotę ustalono w umowie z zawartej z pełnomocnikiem w dniu 15.09.2016 r.

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Strona pozwana przyznała, że odpowiada co do zasady za skutki zdarzenia komunikacyjnego z 6.06.2016 r., wskazała jednak, że wypłacona powodowi suma 1 288,51 zł pozwala na skuteczną naprawę pojazdu tj. przywróci jego stan do stanu sprzed szkody. Strona pozwana wskazała, że przedłożona przez powoda kalkulacja wykonana na jego prywatne zlecenie nie może stanowić podstawy rozstrzygnięcia, gdyż nie jest opinią sądową biegłego – stanowi jedynie dokument prywatny. Strona pozwana zarzuciła, że oględziny dokonane przez rzeczoznawcę wskazanego przez powoda nastąpiły niemal 3 miesiące po zdarzeniu, zaś strona pozwana dokonała własnych oględzin w kilka dni po zdarzeniu. Po dostarczeniu prywatnej opinii dokonano ponownej analizy i stwierdzono, że pojazd powoda ma założone inne felgi oraz posiada inny zakres uszkodzeń np. uszkodzenie listwy zderzaka i listwy na narożu lewym przednim powyżej halogenu, które to uszkodzenia nie występują we wcześniejszej dokumentacji. Strona pozwana wskazała, że określenie rozmiarów szkody powinno nastąpić przy użyciu średnich cen robocizny oraz zastosowaniu alternatywnych części. Strona pozwana podniosła, że przedmiotowy pojazd był pojazdem 15-letnim, nie objętym żadną gwarancją, a jego części były w znacznej mierze wyeksploatowane, ponadto powód nabył ten pojazd w 2 miesiące przed zdarzeniem za kwotę 8 000 zł od osoby, która nabyła go w stanie uszkodzonym. Strona pozwana zakwestionowała roszczenie o zwrot kosztów prywatnej opinii, która nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 czerwca 2016 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki B. nr rejestracyjny (...) stanowiący własność G. B.. Sprawca kolizji ubezpieczony był u strony pozwanej w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Strona pozwana początkowo wypłaciła powodowi kwotę 1 288,51 zł odszkodowania za koszt naprawy uszkodzonego pojazdu.

/ okoliczności bezsporne/

Powód zlecił wykonanie opinii technicznej. Ze sporządzonej przez D. R. kalkulacji wynika, że koszt naprawy pojazdu wyniesie 8 368,19 zł. Za wykonanie kalkulacji powód zapłacił kwotę 500,00 zł.

/dowód: opinia techniczno-ekonomiczna nr (...) k. 18-33, faktura vat nr (...) k. 34/

Powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty odszkodowania za naprawę pojazdu oraz do zwrotu kosztów za wykonanie kalkulacji w łącznej kwocie 7 579,68 zł. Strona pozwana otrzymała wezwanie w dniu 23 września 2016 r.

/dowód: wezwanie do zapłaty k. 16, akta szkodowe zapisane na płycie CD – koperta k.52/.

Uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 7 387,18 zł.

/dowód: opinia biegłego z 04.09.2017 r. k. 94-118, ustna opinia uzupełniająca z dnia 17 stycznia 2018 r. e-protokół rozprawy od 00:01:53 do 00:35:19/

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny ustalono w oparciu o okoliczności bezsporne w sprawie oraz o treść opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny kosztów napraw powypadkowych. Bezspornie strona pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki kolizji drogowej z dnia 6 czerwca 2016 r. Poza sporem jest również fakt zakończenia postępowania likwidacyjnego

przyznaniem powodowi odszkodowania w kwocie 1 288,51 zł. Sporny był zakres powstałych uszkodzeń w pojeździe, ustalenie kwoty odszkodowania oraz zasadność domagania się zwrotu przez powoda zwrotu kosztów za prywatną kalkulację.

Niewątpliwie jest, że z winy sprawcy kolizji – Z. Ż. - w mieniu powoda zaistniała szkoda, którą Ubezpieczyciel – na mocy wiążącej go ze sprawcą kolizji umowy ubezpieczenia – powinien zrekompensować. Przebieg zdarzenia z dnia 6.06.2016 r. odzwierciedla podpisane przez Z. Ż. oświadczenie. Potwierdzeniem tych okoliczności są również zeznania świadków Z. Ż. oraz K. J.. Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane ustawowo, przyjmuje się jednak, że szkodą jest każdy uszczerbek w prawnie chronionych dobrach, z którym to ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Szkoda majątkowa obejmuje rzeczywistą stratę (*damnum emergens*) oraz utracone korzyści (*lucrum cessans*). Według przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Powód wystąpił z roszczeniem w zakresie kosztów naprawy pojazdu i zwrotu kosztów opinii rzeczoznawcy. Ustaleń w zakresie określenia rzeczywistych kosztów naprawy Sąd dokonał na podstawie opinii biegłego sądowego J. W. z zakresu wyceny kosztów napraw wypadkowych. W pisemnej opinii z dnia 4 września 2017 r. biegły podał średnie stawki robocizny za naprawy blacharsko – lakiernicze. Biegły przyjął do kalkulacji użycie części zamiennych producenta Q, w szczególności dotyczy to reflektora, który kwalifikował się w całości do wymiany z powodu uszkodzenia zarówno szkła reflektora w części dolnej lewej oraz połamania jego wsporników mocowania. Jedynie do wymiany przedniego zderzaka biegły posłużył się ceną tej części jako używanej, gdyż do pojazdu powoda zamontowano zderzak używany na co wskazuje czerwony podkład lakieru tej części. Biegły ocenił koszt naprawy auta powoda na kwotę 7 387,18 zł. W ustnej opinii biegły odpowiedział na wszystkie zarzuty zgłoszone przez stronę pozwaną, w szczególności wyjaśnił dlaczego nie uwzględnił w kalkulacji rabatu jaki mógłby uzyskać poszkodowany.

Przywrócenie auta powoda do stanu sprzed kolizji będzie możliwe jedynie poprzez przyjęcie metody zaproponowanej przez biegłego. Oszacowana wartość szkody pozwoli na jej pełną rekompensatę, a przy tym nie doprowadzi do wzbogacenia powoda. W tym miejscu należy wskazać, że na poszkodowanym nie ciąży prawny obowiązek polegający na bezwzględnej optymalizacji kosztów naprawy poprzez ścisłe współdziałanie z firmą ubezpieczeniową, w której ubezpieczony jest sprawca kolizji. Poszkodowany nie ma obowiązku korzystać z oferty warsztatów naprawczych wytypowanych przez ubezpieczyciela, tak aby uzyskać rabat przy zakupie części.

Odnosząc się do zwrotu poniesionych kosztów za kalkulację prywatną, należy zauważyć, że od powoda trudno wymagać, aby posiadał fachową wiedzę o kosztach naprawy aut. Wnioski prywatnej kalkulacji dały powodowi podstawę do przypuszczenia, że Ubezpieczyciel „zaniżył” wysokość odszkodowania. Zestawiając ze sobą wnioski opinii biegłego co do kosztów naprawy (ok. 7,3 tys. zł) z pierwotną sumą odszkodowania wypłaconą przez stronę pozwaną (ok. 1,3 tys. zł) należy stwierdzić, że już na pierwszy rzut oka doszło do zaniżenia wartości szkody. Powód zasadnie podjął kroki zmierzające do zrekompensowania szkody w pełnym wymiarze. Należy uznać, że zlecenie przez powoda prywatnej kalkulacji było w pełni usprawiedliwione i należy mu się zwrot kosztu jej wykonania w kwocie 500 zł, na co powód przedłożył stosowną fakturę.

Orzeczenie w zakresie odsetek oparte jest o treść przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Strona pozwana otrzymała od powoda w dniu 23 września 2016 r. kwotowe wyliczenie rozmiarów szkody oraz żądanie zwrotu kosztów za prywatną ekspertyzę.

Mając na uwadze całokształt poczynionych rozważań oraz treść powołanych przepisów ustawy należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 6 598,67 zł (stanowiącą różnicę między rzeczywistą wartością szkody, a kwotą

dotychczas wypłaconą oraz kwotę stanowiącą koszt wykonania prywatnej kalkulacji) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24.10.2016 r. do dnia zapłaty. Dalej idące powództwo należało oddalić.

W punkcie III sentencji wyroku orzeczono o kosztach procesu na podstawie przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c. bowiem jedynie częściowo uwzględniono żądanie pozwu. Powód wygrał sprawę w 87 %, zaś przegrał w 13%. Odwrotne proporcje dotyczą strony pozwanej. Do kosztów powoda wchodziły: 379,00 zł – opłata sądowa, 1.800,00 zł – koszty zastępstwa procesowego, 17,00 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 600,00 zł – koszty opinii biegłego. Łącznie były to koszty w kwocie 2 432,52 zł. Do kosztów strony pozwanej należy zaliczyć: 1 800,00 zł – koszty zastępstwa prawnego, 600,00 zł – koszty opinii biegłego oraz 17,00 zł – opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Łącznie było to 2 417,00 zł. Po stosunkowym rozdzieleniu (2 432,52 zł – 314,21 zł) należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 2 118,31 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Nie było żadnych podstaw by przyznać pełnomocnikowi powoda wynagrodzenie wynikające z umowy z klientem. Powód nie wykazał, aby rzeczywiście takie koszty poniósł, zaś nakład pracy pełnomocnika nie wykraczał poza zwykły w tego typu sprawach uzasadniający przewyższenie stawki minimalnej.

W punkcie IV wyroku przyznano biegłemu J. W. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze wynagrodzenie w kwocie 265,85 zł za stawiennictwo na rozprawie w dniu 17 stycznia 2018 r.

Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze tymczasowo wyłożył wydatki na wynagrodzenie biegłego w łącznej kwocie 417,29 zł. Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano powodowi uiszczenie kwoty 54,25 zł, a stronie pozwanej uiszczenie kwoty 363,04 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa, co znajduje wyraz w punkcie IV sentencji orzeczenia.